

torer eller hjemmehjælpere, eller hvem det er, der fremover skal gøre det her, blive tildelt ekstra tid til opgaven, for som det er nu, har de jo ikke den tid.

Som jeg sagde før, er jeg ret betænkelig og har endnu ikke fuldt ud taget stilling for eller imod lovforslaget. Jeg synes, der er ret mange bekymrede kommentarer, og jeg er lige så bekymret selv. Jeg vil tage stilling under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive tilkendegivelser og ser frem til under udvalgsbehandlingen skriftligt at besvare de mange spørgsmål, der er blevet bebudet.

Men jeg vil allerede nu gerne gribe fat i nogle af kommentarerne og nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det jo i medfør af aftalen om kommunernes økonomi for 2005 blev aftalt, at lovforslaget ikke giver anledning til regulering af bloktilskuddet, men at regeringen og KL er enige om, at det eventuelle råderum, der bliver frigjort ved ændringen, i stedet giver mulighed for forbedringer for f.eks. ældre med større plejebæhov, altså giver mulighed for at prioritere ressourcerne på anden vis, og at det altså ikke er udtryk for, at det skaber grundlag for besparelser.

Intentionen med forslaget er at skabe en større fleksibilitet, forbedre kommunernes mulighed for at målrette indsatsen mod de borgere, hvor indsatsen gør allerbedst gavn. Det er jo også det ønske, der er blevet udtrykt fra kommunal side.

Så når flere ordførere spørger til, hvordan vi sikrer, at beløbet bliver på området og går til ældreomsorg, så må jeg svare, at kommunerne jo har givet udtryk for, at de gerne vil have mulighed for at prioritere med hensyn til, hvor man får mest muligt ud af ressourcerne. Det er jo det, der ligger i, at man gerne vil kunne undtage de borgere, der allerede får personlig og praktisk hjælp, fordi effekten af besøgene er så meget større hos dem, man ikke i forvejen har den tætte kontakt til.

Hr. Villy Søvnald spurgte direkte: Hvor stor er den kommunale besparelse? Det ved jeg ikke, for det afhænger jo af, i hvilket omfang kommunerne vil benytte den her mulighed for at undtage de borgere, der i forvejen er visiteret til personlig og praktisk hjælp. De tal, jeg kan oplyse over for hr. Villy Søvnald, er, at kommunerne i 2002 har brugt omkring 77 mio. kr. til de fore-

byggende hjemmebesøg. Vurderingen er, at et besøg koster ca. 400 kr. Men kommunerne har jo fortsat mulighed for at tilbyde besøg også til dem, der modtager personlig og praktisk hjælp, og det er jo meget uvist, i hvilket omfang kommunerne vil bruge den her undtagelsesmulighed.

Noget af det, kommunerne givetvis vil være interesserede i, er jo bl.a. at bruge ressourcer på uddannelse af plejepersonalet og visitatorerne som noget af det, man har fokus på og synes er vigtigt i forhold til samtalen med den ældre.

Jeg skal så sige til fru Line Barfod med hensyn til formuleringerne i lovforslaget, at det vil jeg gerne lige tjekke. Jeg kan ikke lige på stående fod svare vedrørende den konkrete formulering, men det får vi tjekket om ikke andet så i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren skal lige blive; hr. Villy Søvnald har en bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det forekommer mig, at ministerens svar var fuldstændig uklart for nu at sige det pænt. Det forventede økonomiske råderum blev nu til et eventuelt råderum. Når man så spørger, hvordan man sikrer, at den økonomiske gevinst, som nu er blevet en eventuel økonomisk gevinst, bliver i kommunen, så er svaret, at det er der ingen sikkerhed for, men der har ministeren tillid til, at det vil kommunerne sørge for.

Jeg vil sige, at ministerens svar ikke trak i retning af, at de tvivlsspørgsmål, der er med hensyn til, om man skal støtte forslaget eller ej, blev afklaret, men det kan være, ministeren er bedre til skriftlig fremstilling. Det vil vi afprøve senere.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vender vi jo så tilbage til under udvalgsbehandlingen. Jeg tror dog, hr. Villy Søvnald må medgive, at det er vanskeligt at sige noget om, hvad det er for et økonomisk råderum, vi taler om, når vi simpelt hen ikke har kendskab til, hvordan kommunerne vil bruge den her undtagelsesmulighed. Jeg oplyste hr. Villy Søvnald om de tal, vi kender, og meget andet kan jeg jo ikke gøre, for det er, synes jeg, yderst vanskeligt overhovedet at give et skøn over, hvad det er for et råderum, vi snakker om.